

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012131
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2114012131.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla v trestnej veci obžalovaného B. W., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 05.04.2018 sp. zn. 2T/137/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.11.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného B. W., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 20. februára 2014 v čase okolo 03:20 hod. v E. na ulici M. neoprávnene prechovával biely kryštalický materiál s hmotnosťou 26 mg, ktorý obsahoval účinnú látku metamfetamín v množstve väčšom ako 10 mg, čo nezodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém, ktorú neoprávnene prechovával v papierovej skladačke a ktorú si zabezpečil nezisteným spôsobom, pričom túto následne po predvedení na útvar Policajného zboru dobrovoľne vydal, pričom metamfetamín je v zmysle Zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/ a § 37 písm. h/ Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste Okresného súdu Trnava zo dňa 20.11.2014 sp. zn. 0T/229/2014, právoplatným dňa 20.11.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku zahlásili po jeho vyhlásení odvolanie tak obžalovaný ako aj jeho obhajkyňa, ktoré následne písomne odôvodnili.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania nad rámec svojej obrany prednášanej v priebehu doterajšieho konania namietal, že ani prokurátor ani súd doposiaľ nekonali neustranne. Vychádzal z toho, že doposiaľ neboli vytknuté chyby OČTK už v počiatku konania, postup policajnej hliadky, ktorý predchádzal jeho zadržaniu, bol v rozpore so zákonom, hliadka nedisponovala žiadnou informáciou o prípadnom protiprávnom konaní jeho osoby, bol vyzvaný na predloženie občianskeho preukazu a následne predvedený na policajný útvar, kde bol vyzvaný aby vyložil všetky veci a to niekoľkokrát, inak mu bude uložená pokuta. Z početných rozhodnutí súdov vyplýva, že uvedená policajná hliadka nemala dôvod okrem zistenia jeho totožnosti na iné vyťažovanie a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tdo/12/2015 a na to, že výsluch svedka O. W. - príslušníka PZ a člena hliadky, ktorá ho podrobila kontrole, je nezákonný a v konaní nepoužiteľný. Vo vzťahu k výroku o treste namietal, že súd I. stupňa pochybil, keď mu neuložil súhrnný trest aj vo vzťahu k trestu, ktorý mu bol uložený dňa 05.02.2018 Okresným súdom v Trnave pod sp. zn. OT/28/2018.

Obhajkyňa obžalovaného v dôvodoch odvolania namietala, že znaleckým dokazovaním zistená hmotnosť pervitínu nezodpovedá ani jednej priemernej jednorázovej dávky drogy, jednalo sa len o jednu skladačku s pervitínom, preto sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu vyslovenom v jeho skoršom rozhodnutí v tejto trestnej veci. Má za to, že stíhaný skutok nie je trestným činom, preto opätovne navrhla obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodiť. Obhajkyňa tiež namietala, že pokiaľ si okresný súd osvojil právny názor odvolacieho súdu a uznal vinu obžalovaného, mal pri ukladaní trestu rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na skutočnosť, že skutok sa stal pred 4 rokmi, obžalovaný dovtedy nebol trestne stíhaný a jeho ďalšia trestná činnosť vôbec nesúvisela s drogami. Uložený trest považuje za neprimerane prísny, čím nie je zaručená žiadna prevencia odsúdených ale skutočne vážna represia.

Okresný prokurátor sa po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať odvolanie.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prejednávanou trestnou vecou sa už v minulosti krajský súd opakovane zaoberal. Uznesením zo dňa 06.02.2018 sp. zn. 3To/44/2017 zrušil rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 15.06.2017 a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K otázke právnej kvalifikácie konania obžalovaného krajský súd poukazuje na právny názor vyslovený vo vyššie uvedenom uznesení, ktorým bol podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku okresný súd viazaný, na tomto právnom názore zotrváva aj v súčasnej dobe, tento právny názor má oporu v ustálenej súdnej praxi, nakoľko zo skutkových zistení okresného súdu je nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, obžalovaný prechovával také množstvo omamnej a psychotropnej látky, ktoré, vzhľadom na obsah účinnej látky, bolo spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti prípadne sociálne správanie.

Pri preskúvaní obsahu spisového materiálu sa krajský súd zaoberal aj tými odvolacími námietkami obžalovaného, ktorými v podstate namietal nezákonnosť zabezpečeného dôkazu pričom zistil, že ani tieto námietky nie sú dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný bol v kritickom čase na M. ulici v E. kontrolovaný policajnou hliadkou. Pretože nevedel hodnoverne preukázať svoju totožnosť, bol predvedený na príslušný policajný útvar, kde bola jeho osoba stotožnená s fotografiou a vzťahovými údajmi v systéme Regob. Tento postup polície bol v súlade s nižšie uvedenými ustanoveniami zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore.

Podľa § 18 odsek 1 citovaného zákona, policajt je oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti.

Podľa § 18 odsek 3 citovaného zákona, ak vyzvaná osoba odmietne preukázať svoju totožnosť podľa odseku 1/, policajt je oprávnený takúto osobu predviesť na útvar policajného zboru za účelom zistenia jej totožnosti.

Podľa § 18 odsek 4 citovaného zákona, ak vyzvaná osoba nemôže preukázať svoju totožnosť podľa odseku 1/ a ani po predchádzajúcom poskytnutí potrebnej súčinnosti nemôže hodnoverne preukázať svoje meno a priezvisko, dátum narodenia a adresu bydliska, policajt je oprávnený postupovať podľa odseku 3/. Hodnovernosť preukázania mena a priezviska, dátumu narodenia a adresy bydliska posudzuje policajt podľa dôvodu zisťovania totožnosti osoby.

Ako vyplýva z listín na č.l. 67, obžalovaný bol dňa 20.02.2014 o 03.25 hod. predvedený na KR PZ, Odbor poriadkovej polície, pohotovostná motorizovaná jednotka, z dôvodu § 18 odsek 4 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore. Oprávnenosť tohto postupu polície vyplýva aj z výpovede obžalovaného zo dňa 20.02.2014, ktorý v procesnom postavení zadržaného podozrivého potvrdil, že bol kontrolovaný policajtmi na M. ulici v E., nemal pri sebe občiansky preukaz, preto bol predvedený na políciu. Po predvedení vyložil papierovú skladačku s pervitínom, sám povedal polícii, že sa tam nachádza pervitín a túto skladačku dobrovoľne vydal.

Vyššie uvedené skutočnosti vyplývajú aj z výpovede obžalovaného zo dňa 06.07.2014, kde už vypovedal v procesnom postavení obvineného, keď zo spisu vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia za aktuálne stíhaný skutok mu bolo doručené dňa 07.04.2014.

Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil krajský súd úkony polície za zákonné. Za nezákonné obstaranie dôkazu nemožno považovať to, že obžalovaný v kritickom čase sám, pri úkonoch polície, dobrovoľne vydal skladačku s pervitínom.

Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný. Okresný súd správne posúdil, že vo veci prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k trestu, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.11.2014 sp. zn. OT/229/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.11.2014, nakoľko je nepochybné, že skutku, za ktorý je stíhaný v súčasnej dobe, sa obžalovaný dopustil pred vydaním uvedeného trestného rozkazu.

Súd I. stupňa v čase jeho rozhodovania správne ustálil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Aj keď postoj obžalovaného k prejednávanej trestnej činnosti, najmä v rámci odvolacieho konania, spochybňuje záver o tom, či trestný čin úprimne oľutoval, nebolo možné na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti v odvolacom konaní nič meniť, nakoľko toto prebiehalo len na základe odvolania obžalovaného a jednalo by sa o zmenu v jeho neprospech.

Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest za viac trestných činov, súd I. stupňa správne ustálil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona a boli správne aj jeho úvahy ohľadom nepriznania priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona. Pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností následne súd I. stupňa správne ukladal obžalovanému trest s použitím § 41 odsek 1 a § 42 odsek 1 Trestného zákona, pričom správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, stupeň spoločenskej nebezpečnosti jeho konania a tiež množstvo zaistenej návykovej látky a správne uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. S týmto postupom okresného súdu sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach v tomto smere poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku obžalovaného, ktorý sa domáhal uloženia súhrnného trestu aj vo vzťahu k jeho odsúdeniu, ktoré mu bolo uložené v konaní Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/28/2018, pretože na takéto postup neboli splnené zákonné podmienky. Vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/28/2018 bol obžalovaný trestným rozkazom zo dňa 05.02.2018 (ktorý týmto dňom nadobudol aj právoplatnosť) odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/ Trestného zákona, § 212 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, pričom je zrejmé, že uvedených prečinov sa nedopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/229/2014, jednalo sa teda o recidívu.

Výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody v zmysle § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia je rovnako správny a zákonný, tento postup odôvodňuje zistenie, že obžalovaný nebol za posledných 10 rokov pred spáchaním žalovaného prečinu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.